

Arrest

nr. 114 686 van 28 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 februari 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 maart 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 18 oktober 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 20 oktober 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 2 maart 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van 3 juli 2012 met nr. 84 192.

1.3. Verzoekster diende op 25 juni 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. Op 10 december 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) de in punt 1.3 vermelde aanvraag onontvankelijk.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 23 januari 2013 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielseeker (bijlage 13quinquies).

1.6. Verzoekster diende op 8 februari 2013 een tweede asielaanvraag in.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 8 februari 2013 een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten (...) geboren te (...), op (in) (...) en van nationaliteit te zijn : Kosovo die een asielaanvraag heeft ingediend op 08.02.2013 (2)

Overwegende dat

betrokkene op 20.10.2010 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; haar echter op 05.03.2012 zowel de vluchtelingenstatus, als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS); betrokkene op 04.04.2012 schorsend beroep aantekende tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), waar op 06.07.2012 de beslissing van het CGVS bevestigd werd; betrokkene op 08.02.2013 een tweede asielaanvraag indiende, waaruit blijkt dat zij niet naar haar land van herkomst is teruggekeerd; betrokkene hierbij stelt dat haar problemen, zoals uiteengezet gedurende haar eerste asielaanvraag, nog steeds actueel zijn; betrokkene een internet artikel aanbrengt, omtrent de moordaanslag op T.(...) G.(...); betrokkene tevens verwijst naar een collega tolk, Alexander, die gewond raakte na een bomaanslag en een aanslag die twee maanden geleden gebeurde in de gemeente Leposavic op een tolk van Eulex, waarvan ook informatie op het internet zou te vinden zijn; betrokkene aan de hand van deze informatie wil duiden dat het leven van elke tolk die voor Eulex of een internationale organisatie, of het leger en beschikt of toegang heeft tot gevoelige informatie, in gevaar is; betrokkene meent dat dit ook het geval is voor haar en haar zus; echter, reeds gedurende de eerste asielaanvraag van betrokkene, door de Belgische asielinstanties, geen geloof kon gehecht worden aan de bewering dat betrokkene, tot haar vertrek naar België in Noord-Mitrovicë zou gewoond hebben; er dan ook geen geloof kon gehecht worden aan de vermeende problemen die betrokkene en haar zus aldaar zou gekend hebben; de Belgische asielinstanties stelden dat, wat er ook van de problemen van betrokkene zij, zij niet aannemelijk kon maken dat ze geen of onafdoende beroep kon doen op de hulp of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten; de verklaringen van betrokkene niet van die aard zijn dat ze deze appreciaties kunnen wijzigen; betrokkene tenslotte haar identiteitskaart aanbrengt; hieruit enkel de identiteit en nationaliteit van betrokkene blijkt, dewelke nooit door de Belgische asielinstanties werden betwist; betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 29.01.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Op grond van artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoekster voert in haar synthesememorie de schending aan van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het gezag van gewijsde. Verzoekster formuleert haar grieven als volgt:

"Eerste onderdeel

De bestreden beslissing stelt dat "reeds gedurende de eerste asielaanvraag van betrokkene, door de Belgische asielinstanties, geen geloof kon gehecht worden aan de bewering dat betrokkene, tot haar vertrek naar België in Noord-Mitrovicë zou gewoond hebben; er dan ook geen geloof kon gehecht worden aan de vermeende problemen die betrokkene en haar zus aldaar gekend zou gekend hebben".

Uw Raad sprak zich in het arrest nr. 84.192 van 03.07.2012 echter niet uit over de geloofwaardigheid van verzoekster. De derde laatste paragraaf van het arrest begint namelijk met de woorden "daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas". Wel sprak de Commissaris-generaal zich uit in de zin zoals door tegenpartij wordt gesteld, doch deze beslissing bestaat niet meer daar ze vervangen is door deze van Uw Raad. Uit de vervangen beslissing kan tegenpartij geen argument meer putten.

Tegenpartij schendt het gezag van gewijsde van voormeld arrest door onterecht te stellen dat de Belgische asielinstanties (meervoud) verzoekster ongeloofwaardig zouden hebben geacht.

In haar nota onderstreept verwerende partij een ander citaat van de bestreden beslissing dan datgene aangehaald door verzoekster en argumenteert over de bescherming die al dan niet door de overheid kon geboden worden, en antwoordt bijgevolg niet op dit onderdeel.

Tweede onderdeel

Artikel 51/8, eerste lid, Vreemdelingenwet bepaalt dat:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

Tegenpartij stelt dat de nieuwe documenten die verzoekster aangebracht heeft geen nieuwe gegevens zouden uitmaken in de zin van voormeld artikel 51/8, eerste lid, terwijl zij bij haar tweede asielaanvraag verschillende nieuwe gegevens aanbrengt, namelijk:

Persartikelen dd. 03.02.2013 Kosovaarse identiteitskaart

Deze documenten dienen er voornamelijk toe het bewijs te leveren van verzoeksters eerder gedane verklaringen in het kader van haar eerste asielaanvraag, m.n. haar vrees voor vervolging gelet op haar werk als tolk voor EU-LEX, alsook het feit dat verzoekster afkomstig is van Mitrovica-Noord.

Het enkele feit dat de eerste asielaanvraag van verzoekster het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing van het CGVS, bevestigd door Uw Raad, laat tegenpartij niet automatisch toe het gezag van gewijsde van Uw arrest in te roepen ter ondersteuning van een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een volgende asielaanvraag, wanneer er nieuwe bewijzen worden geleverd (RvV 23 november 2010, nr. 51.449).

Het begrip "nieuw gegeven" dient vrij soepel te worden geïnterpreteerd. Het kan gaan om een nieuw feit of een nieuw vluchtmotief (RvV 31 maart 2010, nr. 41.150), of om een nieuw bewijs van een oud feit.

Het UNHCR stelt bovendien dat "nieuwe elementen of nieuwe gegevens" die een latere aanvraag in de zin van artikel 32 van de richtlijn 2005/85/CE rechtvaardigen, dienen te worden geïnterpreteerd «in a protection-oriented manner, in line with the object and purpose of the 1951 Convention. Facts

supporting the essence of the claim, which could contribute to a revision of an earlier *décision*, should generally be considered as new elements » (HCR, « Key gender findings en recommandations », maart 2010, <http://www.unhcr.org/4be01d0a9.pdf>, p. 35). Bovendien besluit het UNHCR, na de verscheidene interpretaties (breed of eng) van de verschillende lidstaten te hebben aangehaald, dat: « UNHCR encourages the adoption of a broad and inclusive approach, that takes into account of the challenges faced by asylum applicants in substantiating their claims (language barriers, lack of legal advice, having to flee their country without being able to gather supporting evidence, short procedural time frames etc.) as well as reasons for late disclosure of information (trauma, victims of gender-based violence etc.). UNHCR is extremely concerned about the existence of very formalistic criteria in some states which risks excluding evidence that would support a claim for international protection. The adoption of such restrictive practices could put States at odds with their non-refoulement obligations under international law » [idem, p.35].

In casu maken de persartikelen ernstige aanwijzingen uit van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster omwille van haar werk als tolk voor EU-LEX, vermits het over personen gaat die een gelijkaardig profiel hebben als verzoekster. Dat het niet om persartikelen gaat over verzoekster is bijgevolg niet pertinent daar een vrees voor vervolging ook kan gegrond zijn omwille van vervolgingen van personen in gelijkaardige situaties. Dat er geen duidelijkheid bestaat over wie de aanslagen gepleegd heeft, doet niet ter zake daar dit moet onderzocht worden door de Commissaris-generaal en, ongeacht de persoon van de dader, dit kan wijzen op een nood aan subsidiaire bescherming.

En met haar identiteitskaart - met de vermelding van haar woonadres in Mitrovica-Noord - bewijst verzoekster dat zij wel degelijk van Mitrovica-Noord afkomstig is. Dit gegeven werd door het CGVS betwist, maar Uw Raad sprak zich over dit punt niet uit in het arrest nr. 84.192 van 03.07.2012 (zie eerste onderdeel).

Verzoekster bracht derhalve nieuwe elementen aan in de zin van artikel 51/8 Vw.

De taak van tegenpartij beperkt zich in het kader van een nieuwe asielaanvraag tot het nagaan of er nieuwe elementen worden ingeroepen, en mag zich niet uitspreken over de draagwijdte van nieuwe gegevens. Wanneer tegenpartij vaststelt dat er nieuwe gegevens zijn, moet DVZ de nieuwe aanvraag in aanmerking nemen en meedelen aan de CGVS (RvS 11 juli 2000, nr. 88.870; 28 maart 2001, nr. 94.374; 5 oktober 2011, nr. 215.579).

De Raad van State oordeelde in arrest van 13.12.2011, nr. 216.840 - "Zodoende neemt de RvV impliciet maar zeker aan dat DVZ een nieuwe asielaanvraag kan weigeren in aanmerking te nemen wanneer de nieuwe gegevens de beweerdte vrees voor vervolging of het beweerdte risico op ernstige schade niet kunnen gronden. Dergelijke appreciatie van de aangebrachte nieuwe gegevens kan evenwel niet gebeuren in de fase van het in overweging nemen van de asielaanvraag. DVZ kan in die fase enkel vaststellen of er al dan niet nieuwe gegevens zijn en zijn bevoegdheid is hierdoor uitgeput. Door er van uit te gaan dat DVZ kan weigeren een nieuwe asielaanvraag in aanmerking te nemen wanneer het aangehaalde nieuw element niet genoegzaam wordt bewezen door de aangebrachte stukken, heeft de RvV de beperkte beoordelingsbevoegdheid van het bestuur miskend en zodoende artikel 51/8 Vw. geschonden"; en tegenpartij "mag daarbij niet zelf oordelen of de ernstige aanwijzingen de aangevoerde vrees voor vervolging of voor een reëel risico op ernstige schade kunnen gronden of niet."

Bovendien is de bewijslast in asielzaken vrij.

De bestreden beslissing schendt artikel 51/8 Vw., de materiële motiveringsplicht en het beginsel van het gezag van gewijsde. De tweede asielaanvraag van verzoekster diende bijgevolg overgemaakt te worden aan de CCGVS voor een onderzoek ten gronde.

De beschouwingen die verwerende partij, bladzijden lang, in haar nota ten beste geeft zijn louter theoretisch en antwoorden niet op de concrete argumentatie van verzoekster."

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. De bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in het (oude) artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalde het volgende:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een

reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

(Oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkte zich in het kader van (oude) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. In het kader van haar tweede asielaanvraag van 8 februari 2013 legde verzoekster twee internetartikels neer van 3 februari 2013 betreffende de moord op een collega-tolk bij Eulex en haar Kosovaarse identiteitskaart. Verzoekster verklaarde hierbij het volgende:

“Vandaag kan ik nieuwe documenten voorleggen als nieuwe elementen voor mijn asielaanvraag. Deze zijn:

1. Een internetartikel omtrent de moordaanslag via een bomb op een oud collega van mij genaamd T.(...) G.(...). Hij werkte net als mij voor de EULEX (internationale politiemacht).

Op 03/02/2013 werd een bomaanslag gepleegd op het huis van T.(...) G.(...) te gemeente Zvečan. Hiermee wil ik u aantonen dat het leven van een ieder tolk die voor de Eulex of de internationale organisaties of het leger gewerkt heeft en beschikt of toegang heeft tot gevoelige informatie in gevaar is. T.(...) G.(...) was een tolk voor de Eulex net als mij en mijn zus.

Ik wil u ook melden dat op 06/10/11 ook een collega tolk genaamd Alexander werd gewond met een bomaanslag te Filip Visnic.

Ook 2 maanden geleden werd in de gemeente Leposavic ook een aanslag gepleegd op een tolk van Eulex. Hij kon gelukkig de aanslag overleven.

Al deze informatie kan u vinden op het internet.

De documenten die ik vandaag voorleg zijn internetartikels. Ik zal proberen om de originele kranten-artikels via mijn zus genaamd A.(...) M.(...) die in Mitrovicë woont, laten overkomen. Hiervoor vraag ik u enkele tijd in respijt."

2.7. In de bestreden beslissing wordt over de documenten gesteld dat reeds gedurende haar eerste asielaanvraag geen geloof werd gehecht aan de bewering van verzoekster dat zij tot aan haar vertrek naar België in Noord-Mitrovicë zou hebben gewoond waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die zij en haar zus aldaar zouden hebben gekend. Vervolgens wordt erop gewezen dat reeds werd geoordeeld dat – wat er ook van zij – verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij geen of geen afdoende beroep kon doen op de hulp of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten en dat de verklaringen van verzoekster niet van die aard zijn dat zij deze appreciaties kunnen wijzigen. Specifiek met betrekking tot de neergelegde identiteitskaart wordt gesteld dat deze enkel het bewijs vormt van de identiteit en de nationaliteit van verzoekster, die nooit werden betwist.

2.8. De gemachtigde van de staatssecretaris kan bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook nagaan of de aangevoerde gegevens "*nieuw*" zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8200 (c); RvS 17 mei 2010, nr. 5672 (c)). De huidige bewering van verzoekster dat op haar identiteitskaart haar woonadres in Noord-Mitrovicë vermeld is, hetgeen wel degelijk zou bewijzen dat zij uit Noord-Mitrovicë afkomstig is, wordt niet ondersteund door haar verklaringen naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag zoals die blijken uit het administratief dossier en hierboven zijn weergegeven, aangezien zij geen bijkomende uitleg verschaftte over de neergelegde identiteitskaart. Het is bijgevolg geenszins kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde dat dit document enkel de identiteit en nationaliteit van verzoekster aantoonde, die nooit door de Belgische asielinstanties werden betwist. Met betrekking tot de neergelegde persartikelen wordt in de beslissing gesteld dat deze niet van aard zijn om de appreciatie van verzoeksters eerdere asielaanvraag te wijzigen. Waar verzoekster in haar middel oppert dat het niet pertinent is dat de persartikelen niet over verzoekster zelf gaan en dat het evenmin pertinent is dat er onduidelijkheid bestaat over de plegers van de aanslagen, gaat zij voorbij aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. In de beslissing wordt immers nergens melding gemaakt van het gebrek aan persoonlijk karakter van de persartikelen of over de onduidelijkheid omtrent de verantwoordelijken voor de aanslag. In de bestreden beslissing wordt enkel gewezen op het feit dat reeds werd geoordeeld dat verzoekster niet had aangetoond dat ze geen of geen afdoende beroep kon doen op de hulp of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten en dat de neergelegde nieuwe elementen hieraan geen afbreuk doen.

2.9. Naar aanleiding van het door verzoekster in haar middel aangehaalde arrest van de Raad van State van 13 december 2011 met nr. 216.840, dient te worden opgemerkt dat in casu geenszins werd geoordeeld dat de aangehaalde nieuwe elementen niet genoegzaam werden bewezen door de aangebrachte stukken, zoals in het vernietigde arrest van de Raad van 29 september 2010, maar enkel dat deze stukken niet van aard zijn om een ander licht te werpen op de eerdere weigeringsbeslissingen. In die zin kunnen de door verzoekster neergelegde elementen ook niet worden aanzien als "*nieuwe elementen of bevindingen*" in de zin van artikel 32 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (Procedurerichtlijn). De door verzoekster aangebrachte nieuwe elementen dragen immers niet bij tot een herziening van de eerdere beslissing, zodat ze niet op veralgemeende wijze als "*nieuwe gegevens*" kunnen worden beschouwd zoals uiteengezet in de aanbevelingen van het UNHCR die door verzoekster worden geciteerd.

2.10. Waar verzoekster meent dat het gezag van gewijsde van 's Raads arrest van 3 juli 2012 (zie punt 1.2) zou zijn geschonden, kan zij niet worden gevolgd. Zowel in de beslissing van de commissaris-generaal van 2 maart 2012 (Beslissing commissaris-generaal, 2 maart 2012, p. 3-4) als in het arrest van de Raad van 3 juli 2012 wordt de mogelijkheid van bescherming door de lokaal aanwezige autoriteiten als motief aangehaald. In dit arrest, waarbij de beslissing van de commissaris-generaal wordt bevestigd, zoals bedoeld in artikel 39/2, §1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet, wordt de mogelijkheid om een beroep te doen op de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden uit artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet door toedoen van de devolutieve werking van het beroep naar voor geschoven als determinerend motief. In zijn arrest spreekt de Raad zich echter niet uit over de motieven van de oorspronkelijke weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal die betrekking hebben op de (on)geloofwaardigheid van het asielrelaas, hetgeen duidelijk blijkt uit volgende formule uit het arrest: "*Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste*

(...)”. Het gezag van gewijsde strekt zich enkel uit tot de onverbrekkelijk met het dictum verbonden motieven (cf. RvS 10 juni 2010, nr. 205.000). Zoals de verwerende partij terecht bevestigt in haar nota met opmerkingen, sprak de Raad zich niet uit over de geloofwaardigheid van verzoekster omdat dit niet meer aan de orde was omwille van de toepassing van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. In de thans bestreden beslissing wordt wel degelijk rekening gehouden met het gezag van gewijsde van het arrest van 3 juli 2012 aangezien uitdrukkelijk wordt verwezen naar het determinerend motief van het arrest: “(...) *de Belgische asielinstanties stelden dat, wat er ook van de problemen van betrokkene zij, zij niet aannemelijk kon maken dat ze geen of onafdoende beroep kon doen op de hulp of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten*”. Het feit dat in de bestreden beslissing de meervoudsvorm “*asielinstanties*” wordt gebruikt bij de bespreking van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, terwijl enkel de beslissing van de commissaris-generaal motieven bevat die betrekking hebben op de geloofwaardigheid, dient als een materiële misslag te worden aanzien en kan bezwaarlijk aanleiding geven tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.11. Ter terechtzitting betoogt verzoeker dat de Franstalige 3de Kamer van de Raad de beslissing tot weigering van in overwegingname van de tweede asielaanvraag van de zus van verzoekster had vernietigd bij arrest van 28 juni 2013, terwijl deze tweede asielaanvraag op exact dezelfde nieuwe elementen was gebaseerd dan deze van verzoekster. De verwijzing naar dit arrest van de Raad is echter niet dienstig, aangezien rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Ten overvloede wijst de Raad erop dat de motieven van de (Franstalige) beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 8 februari 2013 in hoofdte van verzoeksters zus fundamenteel verschillen van de motieven van onderhavige beslissing, en dat ook de aangevoerde middelen in het kader van het vernietigingsberoep bij de Raad geenszins gelijk lopen, waardoor onmogelijk kan worden voorgehouden dat de Raad in de thans voorliggende betwisting een gelijklopende redenering zou moeten volgen. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de vernietiging van de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag niet automatisch tot gevolg heeft dat de tweede asielaanvraag van verzoeksters zus ten gronde zal worden behandeld.

2.12. Er werd geen schending aangetoond van het gezag van gewijsde of van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN